

د حضرت میکاه نبی کتاب -

ماخذ انبیاء

پېژندگلو

د حضرت میکاه په کتاب کښې د خُدای پاک د کردار دوه زبردست اړخونه څرگندېږي یعنې د هغه عدالت او د هغه رحم. مالک خُدای غواړي چې د هغه خلق په انصاف، وفاداری او په مینه عمل وکړي. مذهبی رسومات ادا کول دومره اهمیت نه لري څومره چې په خالص زړه سره د خُدای پاک عبادت کول اهمیت لري. حضرت میکاه په هغه وخت کښې پېشگويانې وکړې کله چې په یهوداه کښې د یوتام او د هغه پسې د احاز حکمرانی وه او هم په هغه وخت کښې حضرت یسعیاہ نبی خپل فرائض ادا کول. دا د خوشحالی دور وو، او حضرت میکاه د دولتمندو خلاف آواز اوچت کړو چا به چې په غریبانانو ظلم کولو. او د راتلونکی عدالت په حقله یې خبردارې ورکړو. په دې کتاب کښې دوه حصې دي چې په یوه کښې خبردارې دې او په بله حصه کښې د اُمید پیغام دې. د راتلونکی وخت په حقله حضرت میکاه نبی دوه پیرې اهمې پېشگويانې وکړې. هغه اوله پېشگوئې دا وکړه چې په راتلونکی وخت کښې به امن قائم شی د هغه مُلکونو په مینځ کښې چې په کښې جنگونه وو او یو داسې وخت به راشي چې هغوی به خپلې تُورې وټکوي او یوې به ورنه

جوڙي ڪري. نو دا د امن شيبِي به صرف د هغه خاص ذات
 په روح او طاقت ڪبني ممڪن وي ڏوڪ به چي د بيت لحم په
 وره بناريه ڪبني پيدا ڪيري. دا پيشگوئي به د بيت لحم په
 بناريه ڪبني د حضرت عيسيٰ په پيداينست ڪبني اووه سوه
 ڪاله وروستو پوره ڪبهه. د حفظ ڪولو دپاره ۸:۷ آيت ”اگر
 ڪه زهه په تياره ڪبني ناست يم، خو مالڪ خدائي به زما رها
 وي.“

۱ (۱) د مالڪ خدائي پيغام چي د مورثيت ميڪاه باندې د
 يوتام، احاز او حزقياھ د حڪومت په دوران ڪبني نازل شو،
 چي د يهوداه بادشاهان وو. هغه روياء چي هغه د سامريه او
 يروشلم په حقله وليده. (۲) اے ٽولو خلقو تاسو واورئ، اے
 زمڪي او ٽولو خلقو چي په دې ڪبني يئ، غور ونيسي، مالڪ
 خدائي پاڪ دې ستاسو خلاف د خپل مقدس ڪور نه گواهي
 وركري، (۳) گوري، مالڪ خدائي راروان دے، هغه په
 آسمان ڪبني خپل تخت پربردي او د زمڪي اوچت خايونه د
 پنبو لاندې ڪوي. (۴) غرونه د هغه لاندې ويلي ڪيري، او
 وادي په مينغ شليبري، څنگه چي موم د اور په وړاندې ويلي
 ڪيري، څنگه چي اوبه د اوچت خايونو نه لاندې راځي. (۵)
 او دا هر څه ولي پپنن شول؟ ڇڪه د اسرائيل د سرڪشي په
 وجه، آو، دا د ٽول قوم د گناهونو په وجه وشول. د اسرائيل د
 سرڪشي زمه وار ڏوڪ دي؟ سامريه، دا لوي بنار دے. د
 يهوداه د بت پرستي خايونه چرته دي؟ په يروشلم ڪبني، دا
 لوي بنار دے. (۶) نو په دې وجه به زهه سامريي نه د ڪنڊرو
 ڊبرے جوڙ ڪرم، يو داسي خائي چي د انگورو بوتی به په

کښې ګرلے شی. زه به د دې دېوالونو کانی وادی ته
 وغورزوم او د دې بنیادونه به ښکاره کړم. (۷) د دې ټول
 بُتان به ټوټې ټوټې شی، او د هغې د کنجرتوب ټوله ګټه به
 وسوزولې شی. زه به د هغوی د عبادتخانو ټول بُتان تباہ کړم.
 ځکه چې هغې دا هر څه د خپل کنجرتوب په ګټه حاصل
 کړی دی، اوس به دا هر څه د هغې نه واخستې شی او نورو
 کنجرو ته به په مزدوری کښې ورکړې شی.

ژړا او ماتم

(۸) په دې وجه به زه ماتم وکړم او د غم مرثیه به ووايم، زه
 به پښې ابلې پښې او بریند وګرځم. زه به لکه د ګیدر په شان
 وکونډېږم او لکه د ګونګی په شان به چغې ووهم. (۹) نو د
 هغې زخمونه لا علاجه دی. دا یهوداه ته هم راغلو. دا زما د
 خلقو نزدې دروازې پورې راوړسېدو، تر دې چې یروشلم ته
 راوړسېدو. (۱۰) دا په جات کښې دشمن ته مه وایئ، او مه
 ژاړئ. په بیت عفره کښې په خاورو کښې ورغږېږئ. (۱۱)
 بریند او د شرم سره دلته نه تېر شی، تاسو څوک چې په
 سفیر کښې اوسېږئ. هغوی څوک چې په ضنان کښې
 اوسېږي هغوی به بهر نه راوځي. بیت ایضل په خپله په غم
 کښې دے، ستاسو د حفاظت امید ختم شو. (۱۲) هغه څوک
 چې په ماروت کښې اوسېږي او په مایوسی سره د مدد په
 طمع دی، ځکه چې د مالک خدای نه افت نازل شوے دے،
 او د یروشلم دروازې پورې رارسېدلے دے. (۱۳) تاسو څوک
 چې په لکیس کښې اوسېږئ، په آسونو پسې جنګی ګاږی
 وتړئ. تاسو د صیون لور دپاره د ګناه سرچینه وئ، ځکه

چې د بنی اسرائیلو جرمونه هم په تاسو کېښې موجود وو. (۱۴)

نو په دې وجه به تاسو موریشتجات ته د خدای په امانی تحفی ورکړئ. د اکزیب ښار به د اسرائیل د بادشاهانو دپاره دوکه ثابته شی. (۱۵) د مریسه اوسېدونکو، زه به یو فتح کوونکې ستاسو خلاف درولېږم. هغه څوک چې د اسرائیل مشران دی، هغه به د عدولام غار ته وتبستی. (۱۶) خپل سرونه په ماتم کېښې گنجی کړئ د هغه بچو دپاره چا نه چې تاسو خوشحاله یئ، خپل ځانونه بلکل گنجی کړئ، ځکه چې هغوی به تاسو نه جلاوطن شی.

د انسان بې انصافی او خدای پاک

۲ (۱) افسوس په هغوی باندې څوک چې د بې انصافی منصوبې جوړوی، په هغوی چې په خپلو کتونو کېښې د بدو منصوبو خوبونه گوری. د سحر په رڼا کېښې هغوی دا پوره کوی ځکه چې د دې کول د دوی په اختیار کېښې دی. (۲) چې هغوی د پتو په لالچ کېښې راشی نو قبضه یې کړی، او چې د کورونو په لالچ کېښې راشی نو دا ونیسی. هغوی د خلقو نه خپل کور په دوکه اخلی، او رشته دار د وراثت نه محروموی. (۳) نو په دې وجه مالک خدای فرمائی چې، زه د دې قوم خلاف د تباهی منصوبه جوړوم، د دې نه به تاسو ځان خلاص نه کړئ. تاسو به نور په غرور کېښې نه گړځئ، ځکه چې دا به د افت وخت وی. (۴) په هغه ورځ به خلق تا پورې خدا کوی، هغوی به تا ته پېغور درکوی د غم په دې مرثیې کېښې، ”مونږ مکمل تباه شو، زما د قوم ملکیت تقسیم

شو. مالک زمونږ جائیداد اخستے دے او هغه یې غدارانو له ورکړے دے. (۵) نو ځکه په تاسو کښې به هیڅوک د مالک خدای په مجلس کښې نه وی چې زمکه په پچه تقسیم کړی.

د دروغو پېغمبران

(۶) ”پېشگوئی مه کوه،“ د خلقو پېغمبران وائی، ”د دې خیزونو په حقله پېشگوئی مه کوه، شرم به مونږ گېر نه کړی.“ (۷) اے د یعقوب قوم، آیا داسې خبره کول په کار دی، آیا د مالک خدای روح غصه دے؟ آیا هغه داسې کارونه کوی؟ آیا زما کلام بنه نه دے د هغوی دپاره د چالارې چې نېغې دی؟ (۸) تر ننه پورې زما خلق لکه د دشمن غوندې زما خلاف راپاخی. تاسو د هغوی د اوږو نه قیمتی چوغه وباسئ څوک چې په تاسو باور کوی، او لکه د هغه سړو په شان یې بریندهوئ لکه څوک چې د جنگ نه راواپس شی. (۹) ته زما د قوم بنځې د خپلو بنائسته کورونو نه شړې. ته د هغوی د بچو نه د تل دپاره زما نعمتونه اخلې. (۱۰) پاڅه دلته نه ځه، ځکه چې دا ستا د آرام ځای نه دے، ځکه چې دا پلټ دے، دا تباہ شوے دے، دلته ستا دپاره علاج نشته. (۱۱) که یو دروغژن او دوکه باز راشی او وائی، ”زه به تاسو دپاره د میو او د شرابو پېشگوئی وکړم،“ هغه به د دې خلقو دپاره بلکل صحیح پېغمبر وی.

د خلاصون وعده کول

(۱۲) زه به یقیناً تاسو ټول راغونډ کړم، اے د یعقوب اولاده،

زہ بہ یقیناً د بنی اسرائیل ژوندی پاتې شوی خلق رایوځائ
 کرم. زہ بہ هغوی داسې رایوځائ کرم لکه گډې چې شپول ته
 رایوځائ کیری، لکه چې رمې د خپل څرن ځائ کبني وی،
 هغه ځائ به د خلقو نه پک وی. (۱۳) څوک چې لاره کولو
 کړی هغه به د هغوی نه مخکبني روان وی، هغوی به دروازې
 ماتې کړی او بهر به وځی. د هغوی بادشاه به د هغوی نه
 مخکبني روان وی، مالک خدائ به د هغوی رهنمائی کوی.

مشران او پېغمبران ورتلے شول

۳ (۱) بیا ما ووئیل، غور شی، اے د یعقوب مشرانو، اے د
 اسرائیل حکمرانانو. آیا تاسو په انصاف نه پوهېږئ، (۲)
 تاسو چې د نېکی نه نفرت او د بدی سره مینه کوی، څوک
 چې زما د قوم نه څرمن وباسئ او د هغوی د هډوکو نه
 غوښه لری کوی، (۳) تاسو چې زما د قوم غوښې خوری، د
 هغوی نه څرمن وکارئ او د هغوی هډوکی ټوټه ټوټه کوی،
 څوک چې هغوی لکه د کړی د غوښې په شان ټوکړې کوی،
 یا یې لکه د دېگ د غوښې په شان کوی. (۴) بیا به هغوی
 مالک خدائ ته چغه کړی، خو هغه به هغوی ته جواب ورنه
 کړی. په هغه وخت کبني به هغه خپل مخ د هغوی نه پټ
 کړی د هغه بدو عملونو په وجه چې هغوی کړی دی. (۵)
 مالک خدائ دا فرمائی چې، هغه پېغمبران چې څوک زما
 خلق بې لارې کوی، که څوک په هغوی څه وخورى نو هغوی
 د امن اعلان کوی، خو که هغه دا نه شی کولے، نو دوی د
 هغه خلاف د جنگ کولو تیارے کوی. (۶) نو په دې وجه به

په تاسو شپه راشی، چې بغېر د رویا به وی، او تیارة به راشی
چې بغېر د پېشگویی به وی. نمر به بنکته شی د پېغمبرانو
دپاره، او ورځ به د هغوی دپاره تیارة شی. ﴿٧﴾ رویا کتونکی
به وشرمیری او قسمت بنودونکی به بې عزته شی. هغوی ټول
به خپل مخونه پټ کړی ځکه چې د خدای پاک د طرف نه
ورته جواب نه ملاویری. ﴿٨﴾ خو زه په خپله د قدرت نه، د
مالک خدای د روح نه، او د انصاف او د قوت نه معمور یم،
چې یعقوب ته خپل جرمونه، او بنی اسرائیلو ته خپله گناه
وښایم. ﴿٩﴾ دې ته غوږ شی، اے د یعقوب د قوم مشرانو، او
د اسرائیل د قوم حکمرانانو، څوک چې انصاف نه نفرت
کوئ او هغه هر څه غلطوی چې صحیح وی، ﴿١٠﴾ څوک چې
صیون په قتل عام جوړوی، او یروشلم په بدعملی جوړوی.
﴿١١﴾ د دې حکمرانان په رشوت اخستو عدالت کوی، د دې
امان په پېسو تعلیم ورکوی، او د دې پېغمبران په پېسو
پېشگوئی کوی، او په مالک خدای د باور کولو دعوی کوی
خو په حقیقت کښې په هغه باور نه کوی، او داسې وائی چې،
”آیا مالک خدای زمونږ په مینځ کښې نه دے؟ په مونږ به هیڅ
افت رانه شی.“ ﴿١٢﴾ نو ځکه ستاسو په وجه، صیون به لکه د
پتی غوندې یوه کړی شی، یروشلم نه به د کنډر یو ډېرے
جوړ شی، او د خدای پاک د کور په غر به گن ځنگل وشی.

د مالک خدای غر

٤ ﴿١﴾ په آخری ورځو کښې به د مالک خدای د کور غر
آباد شی او دا به په ټولو غرونو کښې مشر وی، دا به د غرونو
دپاسه اوچت شی، او د ډېرو قومونو خلق به ورته راشی. ﴿٢﴾

دېر قومونه به راشی او وائی به، ”راځئ چې بره د مالک خدای غر ته لار شو، د یعقوب د خدای پاک کور ته. هغه به مونږ ته خپلې طریقې وښائی، نو چې مونږ د هغه په لار روان شو.“ شریعت به صیون نه راوځی، او د خدای پاک کلام به د یروشلم نه راشی. (۳) هغه به د دېرو قومونو په مینځ کېښی عدالت وکړی، او د لرې او نزدې مضبوطو حکومتونو لاندې به فېصله کړی. هغوی به خپلې توري وټکوی او یوې به ورنه جوړې کړی او د خپلو نېزو نه به د بوټو قینچیانې جوړې کړی. قوم به د قوم خلاف توره نه اوجتوی، او نه به هغوی د جنگ کولو تربیت حاصلوی. (۴) هر یو کس به د خپل انګور د بوټی لاندې او د خپلو اینخرو د ونو لاندې کېښی، او څوک به هم هغوی ونه وپروی. ځکه چې دا مالک خدای رب الافواج فرمائی دی. (۵) هر یو قوم به د خپلو معبودانو په نوم روان وی، خو مونږ به د مالک خدای د خپل خدای پاک په نوم د تل دپاره روان یو.

د مالک خدای منصوبه

(۶) ”په هغه ورځ،“ مالک خدای فرمائی چې، ”زه به ګوډیان راغونډ کړم، زه به جلاوطن شوی راجمع کړم او هغوی چې ما ورته غم و درد رسولې وو. (۷) زه به د ماتو ګوډو او د هغوی نه څوک چې جلاوطن کړی شوی دی یوه ډله بچ کړم چې یو مضبوط قوم ترې جوړ کړم. زه مالک خدای به په هغوی د هغې ورځ نه واخله د تل دپاره د یروشلم نه حکومت کوم.“ (۸) او ترڅو چې ته یې، اے د رمې حفاظت کوونکیه، اے د صیون لور مضبوطې قلعي، پخوانی حکومت به تا ته

٩ بيا ملاو شي، او بادشاهت به بيا يروشلم لور ته ملاو شي. (٩)

ته اوس دومره په چغو ولفي ژارې، آيا ستا بادشاه نشته؟ آيا ستا مشيران مره شوي دي، درد ته داسي گبر كړي يې لکه چې بنځه د ماشوم د پيدا كېدو په درد كېني وي؟ (١٠) اے د صيون لورې، داسي د درد نه چغي او ټوپونه ووهه، لکه چې بنځه د ماشوم پيدا كېدو په وخت وهي، ځكه چې اوس به تاسو خامخا بناړ پرېږدئ او په كولاو مېدان كېني به اوسېږئ. ته به بابل ته لاړه شي، خو ته به هلته بچ كړي شي. هلته به مالک خدائ تا د خپلو دشمنانو د لاسونو نه د تاوان په بدله را آزاده كړي. (١١) نو اوس ډېر قومونه ستا خلاف راغونډ شوي دي. هغوي وائي، ”پرېږدئ چې هغه بې عزته شي، او پرېږده چې زمونږ سترگي په شوق سره صيون ته وگوري.“ (١٢) خو دوي ته د مالک خدائ د سوچونو پته نشته، هغوي ته د هغه د منصوبي پته نشته، هغه هغوي درمند ته لکه د گېډو په شان راغونډوي. (١٣) پاڅه او ملكونه غوبل كړه، اے صيون لورې، ځكه چې زه به تا له د اوسپني بنكر دركړم، زه به تا ته د پيتلو نوكونه دركړم او ته به ډېر قومونه ټوټه ټوټه كړي. ته به د هغوي هغه مال چې په ظلم زياتي يې حاصل كړي دے مالک خدائ ته وقف كړي او د هغوي دولت به د ټولې دنيا مالک ته پېش كړي.

٥ خپل فوج راغونډ كړه، اے د فوجيانو بناړيې، ځكه چې زمونږ خلاف محاصره شوې ده. هغوي به د اسرائيل مشر په چوكي سره په مخ ووهي.

د بیت لحم نه وعده کړې شوې حکمران

٢) خوتۀ، امے د بیت لحم افراته، اگر که تۀ د یهوداه په قبیلو کښې وړه پې، خو تا نه به ما دپاره هغه راشی څوک چې به د اسرائیل سردار وی، د هغه نسب زور دے، او د پخوانی زمانې نه راروان دے. ٣) نو بنی اسرائیل به تر هغه وخته پورې خپلو دشمنانو ته پرېښودلے شی ترڅو چې د یوې اُمیدوارې ښځې د ماشوم د پیدا کېدو وخت پوره شی. او چې د هغه نور وروڼه د بنی اسرائیلو سره د اتحاد کولو دپاره راواپس شی. ٤) هغه به د خپلو رمو د شپونتوب دپاره ودرېږی د مالک خدای په طاقت سره، د مالک خپل خدای پاک د نوم په رُعب سره. او هغوی به په امن سره اوسېږی، نو بیا به د هغه عظمت د دُنیا آخری حدونو ته ورسېږی. ٥) او هغه به د هغوی سلامتیا سرچینه وی.

خلاصون او سزا

کله چې اسوریان زمونږ په مُلک حمله وکړی او زمونږ په پخو دېوالونو راواوړی، مونږ به د هغوی خلاف د قوم اووۀ مشران، او ورسره اته حکمرانان هم راوچت کړو. ٦) هغوی به د تُورې په زور د اسوریې په مُلک، او د نمرود په مُلک به د تُورې په زور حکومت کوی. هغه به مونږ د اسوریانو نه خلاص کړی کله چې هغوی زمونږ په مُلک باندې حمله وکړی او زمونږ سرحدونو ته راننوخی. ٧) د یعقوب پاتې شوی خلق به د ډېرو قومونو په مینځ کښې لکه د مالک خدای د رالېږلے شوې پرځې یا په وانبو د باران په شان وی، کوم

چي د انسان انتظار نه کوي او نه د انسان دپاره ايسار پيري.

۸ د يعقوب پاتي شوي به د قومونو په مينځ کبني وي، د

دپرو قومونو په مينځ کبني، لکه چې شير د ځنگلي ځناورو په

مينځ کبني وي، يا لکه چې ځوان شير د گڼو د رمو په مينځ

کبني وي، چې دے روان وي نو په پنجه وهل کوي او ماتول

کوي، او هيڅ څوک ترې نه ځان نه شي بچ کولے. ۹ تاسو

به په کاميابي سره په خپلو دشمنانو بريالي شئ، او ټول

دشمنان به مو تباہ شي. ۱۰ ”په هغه ورځ،“ مالک خدائ

فرمائي، ”زه به ستاسو آسونه تباہ کړم ستاسو په مينځ کبني

او ستاسو جنگي گاډي به ختمې کړم. ۱۱ زه به ستاسو د

ملک بناړونه تباہ کړم او ستاسو ټولې مضبوطې قلعه گانې

به راوغورزوم. ۱۲ زه به ستا جادوگر تباہ کړم او ستاسو په

مينځ کبني به فالگر نور نه وي. ۱۳ زه به ستاسو تراشلے

شوي بتان او مقدس کاني ستاسو مينځ نه تباہ کړم، تاسو به

نور د خپل لاس جوړ شوي څيزونو ته سجده نه کوي. ۱۴

زه به ستاسو د مينځ نه د اشيري بت ستنې راوکاږم او

ستاسو بناړونه به تباہ کړم. ۱۵ زه به انتقام واخلم په غصه

او قهر کبني د هغه قومونو نه چې زما حکم يې نه دے

منلے.“

د خدائ پاک مقدمه د بني اسرائيلو خلاف

۶ ۱ هغې ته غوږ شئ څه چې مالک خدائ فرمائي،

ودرېږه، خپله مقدمه د غرونو د وړاندې بيان کړه، پرېږده چې

غرونه واورې چې ته څه وائي. ۲ واورئ، اے غرونو، د

مالک خدائ الزام، تاسو غوږ ونيسئ. غوږ شئ، اے د زمکې

ابدى بنيادونو. ڪُڪه چي مالڪِ خُداي د خپلو خلقو خلاف
 مقدمه ڪري ده، هغه د بني اسرائيلو خلاف جرم لگوي. (۳)
 ”زما خلقو، ما تاسو سره ڇه ڪري دي؟ ما په تاسو ڇه بوج
 اچولے دے؟ ما له جواب راکري. (۴) ما تاسو د مصر نه
 بهر راويستي، او ما تاسو د غلامي د مُلڪ نه آزاد ڪري. ما
 موسي سره د هارون او مريم درولپڙل چي ستاسو لارښودنه
 وڪري. (۵) اے زما خلقو، هغه وخت راياد ڪري چي بلق د
 مواب بادشاه تاسو ته د نقصان رسولو ڪوشش ڪولو او بعور
 د بلعام زوي ڇه جواب ورکيو. راياد ڪري خپل سفر د
 شطيم نه تر جِلال پوري، نو تاسو ته به د مالڪِ خُداي د
 صداقت ڪارونه معلوم شي.“ (۶) ”زه د ڇه سره د مالڪِ
 خُداي د وڙاندې راشم او د لوي خُداي پاڪ په وڙاندې سجده
 وڪرم؟ آيا زه د هغه په وڙاندې د يو ڪلن سخو د سوزپدونکو
 قربانو سره راشم؟ (۷) آيا مالڪِ خُداي به په زرگونو گڍانو،
 او د زيتونو د تپلو په زرگونو نهرونو خوشحاله شي؟ آيا زه
 خپل وڙومبي پيدا شوي ماشوم د خپلو گناهونو دپاره پيش
 ڪرم، او د خپل بدن مپوه د خپل روح د گناهونو دپاره؟“ (۸)
 هغه تاسو ته ووييل، اے انسانه، چي ښيگڙه ڇه ته وائي، او
 مالڪِ خُداي درنه ڇه غواڙي، يعني چي انصاف ڪوي او د
 رحم سره مينه ڪوي او د خپل مالڪِ خُداي سره په عاجزي
 سره تلل ڪوي.

د بني اسرائيل گناه او سزا

(۹) غور شي، مالڪِ خُداي ښار ته آواز ڪوي. او ستا د نوم
 نه ڀڙپدل حڪمت دے. ”په هغه چوڪه غور وڪري او په هغه

هم چا چې مقرر کړې ده. (۱۰) آيا زه د بدعمله په کور کښې په بدعملۍ سره گټلې شوې خزانې هېرې کړم، او هغه کم ناپ تول چې پرې لعنت شوی دے؟ (۱۱) آيا زه هغه سرې بې سزا پرېږدم څه چې په تول کښې بې ايماني کوی، او ورسره د غلط وزن تيلۍ وی؟ (۱۲) د هغې مالداره خلق ظالمان دی، د هغې خلق دروغژن دی او د هغوی ژبې د دوکې خبرې کوی. (۱۳) نو بيا ستاسو د گناهونو په وجه ما ستاسو تباہ کول، او وړانول شروع کړل. (۱۴) تاسو به خوراک وکړئ، خو ماږه به نه شئ، او ستاسو خپټه به اوس هم تشه وی. تاسو به څيزونه جمع کړئ خو څه به بچ نه کړئ، ځکه چې تاسو څه جمع کوئ هغه به زه په توره ووهم. (۱۵) تاسو به غله وکړئ، خو فصل به ونه رېږي، تاسو به د زيتونو نه تېل وباسئ خو دا به خپل ځان دپاره استعمال نه کړئ، تاسو به انگورو نه مے وباسئ، خو مے به ونه څښئ. (۱۶) تاسو د عمری بادشاه خراب قانون او د اخیاب د قوم ټول خراب رسمونه اختيار کړی دی. نو په دې وجه به زه تاسو بلکل تباہ و برباد کړم او نورو خلقو ته به مو د عبرت يو مثال وگرځوم. څوک هم چې تاسو گوری ستاسو نه به کرکه کوی او درپورې به مسخرې کوی.

د بنی اسرائیلو بدبختی

۷ (۱) زه څومره بدبخته یم، زه د هغه مېوه راټولونکی په شان یم چې د فصل د راټولولو نه وروستو د خوړلو دپاره هیڅ څیز پیدا نه کړی. نه د انگورو یوه غنچه د انگورو په باغ

کڀڻي او نهءَ د اينخُر يو تازو دانه چي خپله لوږه ورباندې ماته کړي. (۲) مؤمنان د دُنيا نه ختم کړي شول، يو نېک هم پاتې نه شو. ټول انسانان په دې انتظار کښي دي چي وينه توي کړي، هر يو خپل ورور په جال کښي راگږوي. (۳) د هغوي دواړه لاسونه په غلطو کارونو کښي تکره دي، حکمرانان تحفي غواړي، قاضيان رشوت قبلوي، زورور هغه حکم کوي چي خه يې خوښ وي. دوي ټول يو خائي سازشونه کوي. (۴) د هغوي د ټولو نه بڼه هم لکه د ازغن بوتې په شان دے، د هغوي پېر نېکان د ازغن بوتو د پېري نه هم خراب دي. خو ستاسو د فېصلي ورغ راغلي ده، ستاسو د سزا او وارخطايي وخت رارسېدلے دے. (۵) په خپل گاونډي باور مه کوه، مه په خپل دوست اعتبار کوه. تر دې چي څوک ستا په غېر کښي اوده کيږي هغي سره هم په خپلو خبرو کولو کښي خيال کوه. (۶) ځکه چي نن سبا زوي د پلار بې احترامي کوي، او لور د خپلي مور خلاف راپاڅي، انږور د خپلي خواښي مخالفت کوي. او د سړي دشمنان به د هغه د خپل کور خلق وي. (۷) خو زه به د مالک خدائي په امداد نظر ساتم، زه د خپل خلاصونکي خدائي پاک انتظار کوم، زما خدائي پاک به زما واورې.

بني اسرائيل به راوچت شي

(۸) ما ته په حسرت سره مه گوره، زما دشمنه، اگر که زه غورزېدلے يم، زه به بيا راوچت شم. اگر که زه په تياره کښي ناست يم، خو مالک خدائي به زما رڼا وي. (۹) ځکه چي ما د هغه خلاف گناه کړې ده، نو زه به د مالک خدائي قهر

وزغمم، ترڅو چې هغه زما د مقدمې وکالت وکړي او زما حق قائم کړي. هغه به ما بهر رڼا ته راوړي، زه به د هغه صداقت وگورم. ﴿١٠﴾ بيا زما دشمنان به دا وگوري او دوى به وشرميږي، هغه چا چې ما ته ووييل چې، ”مالک خدای ستا خدای پاک چرته دے؟“ زما سترگې به د هغې بربادي وگوري، اوس به هغه داسې د پښو لاندې شي لکه په کوڅو کښې چې خټې وى. ﴿١١﴾ ستا د دېوالونو جوړولو دپاره ورځ به راشي، په هغه ورځ به ستا سرحدونه لوى شي. ﴿١٢﴾ د پېرو ځايونو نه به خلق ستا د عزت کولو دپاره راشي د اسور نه واخله د مصر بنارونو پورې، او د مصر نه واخله د فرات سيند پورې، او د لری سمندرونو او غرونو پورې. ﴿١٣﴾ زمکه به د اوسېدونکو په وجه او د هغوى د بدو عملونو په نتيجه کښې د خلقو نه شاړه شي.

دُعا او شکر گزارى

﴿١٤﴾ اے مالک، د خپلو خلقو شپونتوب په خپلې لښتې سره وکړه، په خپله برخه رمې څوک چې د زرخيزه زمکې په مينځ کښې په ځنگل کښې اوسېږي، هغوى پرېږده چې لکه د پخوا په شان په بسن او جلعاد کښې وڅرېږي. ﴿١٥﴾ بيا مالک خدای فرمائى چې، ”د هغه ورځو په شان کله چې تاسو د مصر نه راووتلى، زه به هغوى ته خپلې معجزې وښاييم.“ ﴿١٦﴾ قومونه به وگوري او حېران به شي، هغوى به د خپل ټول زور نه محروم شي. هغوى به گوته په خوله ودرېږي او هغوى به هيڅ نه اوري. ﴿١٧﴾ هغوى به لکه د مار خاوره وخورى، لکه د هغه مخلوق چې په زمکه په سينه ښوېږي. هغوى به په رېږدو

بهر د خپل غارونو نه راوځی، هغوی به د یرې نه مالک خدای
زمونږ خدای پاک ته راوگرځی او تا نه به یریرې. (۱۸) ستا په
شان خدای څوک دے چې په خپلو غوره شوو کبښې د بچ
شوو خلقو جرمونه معاف کړی او د هغوی گناهونه نظر انداز
کوی؟ ستا غصه د همپشه دپاره نه وی، خو ته په رحم بنودلو
خوشحالپرې. (۱۹) ته به بیا په مونږ باندې مهربانه شې، ته به
زمونږ گناهونه د پښو لاندې کړې او زمونږ ټولې بې انصافی به
د سمندر ببخ ته وغورزوې. (۲۰) او د یعقوب اولاد ته به ته
خپل رحم وښایې، ته به د ابراهیم اولاد ته رښتونې یې، څنگه
چې تا په تېر وخت کبښې زمونږ پلار نیکه سره وعده کړې ده.